

Neděle Misericordias Domini 26.4.2020

Písně: Žalm 33, Ó slunce spravednosti 209, Kdo mě z pout mých Sv 147, Radujte se v Pánu vždy D 686

EZ 33 Rozveselte se v Hospodinu

1. Rozveselte se v Hospodinu, spravedliví a upřímní!
Zněj harfa k slávě jeho činů, nástroje hudby, loutno, znil
Novou píseň pějte, sladit všechno chtějte k slávě pravému
jen slovu Božímu, dílu trvalému, nás těšícímu.
2. Spravedlnost a soud s Bohem jdou a milosti je plná zem.
Nebesa slovem stvořena jsou, roje hvězd jeho rozkazem.
Také moře stvořil, do propasti vložil, ctí ho všechna zem.
Světu stvořenému, jím postavenému, je mocným Pánem.

EZ 33 Rozveselte se v Hospodinu

3. Národů radu ruší Bůh sám, úmysly jejich nejsou nic.
Ve věčné radě sklání se k nám a moudrost jeho bez hranic.
Blažený lid onen, kde Hospodin Bohem, lid vyvolený
za jeho dědictví, Bůh v milosrdenství shlíží naň, věrný.
4. Ten, který každé srdce stvořil, patří na skutky všech lidí.
Král, jenž se Bohu v lásce kořil, vysvobození uvidí.
Hospodin je náš štít, on může vyprostit, nadějí nese;
duše k němu vzhlíží, pomoc už se blíží, rozveselme se!

Texty:

1 Kor. 15, 1-10

1 Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, 2 a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. 3 Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem 4 a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, 5 ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. 6 Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. 7 Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. 8 Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. 9 Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církve Boží. 10 Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou.

EZ 209 Ó, slunce Spravednosti

1. Ó slunce spravednosti, můj Pane Ježíši,
svou osvěť mne milostí v čas tento nynější.
Ty, jenž jsi hvězda jitřní, zaskvěj se v srdci mém,
dej potěšení vnitřní v Duchu dobrotivém.

2. Ty jsi to světlo světa, jež vyšlo v temnosti,
svítící po vše léta nebeskou jasností;
svým pravdivým učením a životem svatým
i vnitřním obnovením sloužíš svatě svatým.

3. Ó dej mi Slova tvého vždy následovati,
ať mohu podle něho vše dobré konati;
království nebeského ať hledám nejprve
a spravednosti jeho: ó dej to z lásky své!

EZ 209 Ó, slunce Spravednosti

4. Pomoz mi dnešního dne poctivě choditi,
ovoce víry hodné tvou mocí ploditi;
ať tebe následuji, můj Pane Ježíši,
o tělo nepečuji víc nežli o duši.

5. Dokud zde chodím v těle, mám rytěřovati,
neb mnozí nepřátelé mne hrozí zkaziti.
Ó Kriste, v mdlobě mojí ty mocně při mně stůj,
ať po skončeném boji smím vjíti v pokoj tvůj.

Lk 24, 33-45

33 A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. 34 Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ 35 Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb. 36 Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. 37 Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. 38 Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? 39 Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ 40 To

řekl a ukázal jim ruce a nohy. 41 Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ 42 Podali mu kus pečené ryby. 43 Vzal si a pojedl před nimi. 44 Řekl jim: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ 45 Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Sv 147 Kdo mě z pout mých

R. Kdo mě z pout mých ven vyvodí,
kdo ta pouta odstraní,
jenom láska vysvobodí,
láska bázeň vyhání.

Sv 147 Kdo mě z pout mých

R. Kdo mě z pout mých ven vyvodí,
kdo ta pouta odstraní,
jenom láska vysvobodí,
láska bázeň vyhání.

1. Být jak strom, co plody nese,
nejen listí pro krásu,
být jak strom, co nepohne se,
nebojí se nečasů.

2. Být jak dům na skále pevné,
jako maják na moři,
s kterým ani příval nehne,
když se na něj oboří.

3. Pramen žití někde najít,
neznat, co je únava,
třeba sám, dál pravdu hájit,
i když právě prohrává.

4. Kdybych pronik' do atomu,
kdybych létal na Měsíc,
jako anděl mluvil k tomu,
lásku neměl, nejsem nic.

R. Kdo mě z pout mých ven vyvodí,
kdo ta pouta odstraní,
jenom láska vysvobodí,
láska bázeň vyhání.

EZ 686 Radujte se v Pánu vždy

1. Radujte se v Pánu vždy, radujte se nyní.
Na kříži on dokonal, aby triumf smrti vzal
pro naše dobrodiní.
2. Že nám Pán je nablízku, na paměti mějte.
V tento strastiplný čas Kristus dává světu jas,
tak tmy se nelekejte.
3. Mírnost vaše před světem ať se nezastydí.
Skromní buďte, laskaví, spravedliví tak, ať ví
to záhy každý z lidí.

EZ 686 Radujte se v Pánu vždy

4. Starostmi se netrapte, Bůh je při nás stále.
Jemu služte s radostí, předkládejte žádosti
i hlasy spojte v chvále.
5. Pokoj Boží převyšší každé pomýšlení.
S jásotem pak upřímným kráčejte vždy cestou s ním,
tou cestou ke spasení.